

Na temelju članka 10. stavka 6. Zakona o Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak (Narodne novine, broj 138/06) Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ 2010. donijela

UREDBU O IZMJENAMA I DOPUNAMA UREDBE O OSIGURANJU IZVOZA

Članak 1.

U Uredbi o osiguranju izvoza (Narodne novine, broj 61/07 i 92/08) u članku 1. u stavku 1. iza riječi: „osiguravaju“ dodaju se riječi: „i reosiguravaju“, a riječi: „hrvatskog podrijetla“ zamjenjuju se riječima: „od interesa za hrvatsko gospodarstvo“.

Članak 2.

U članku 2. iza definicije pojma: „Izvoz“ dodaje se pojam *Izvoz od interesa za hrvatsko gospodarstvo* koji glasi:

„Izvoz od interesa za hrvatsko gospodarstvo je svaki izvozni posao podoban za osiguranje u skladu s ovom Uredbom, a koji svojim mišljenjem određuje Povjerenstvo za osiguranje izvoza;“.

Pojam: „Najmanji domaći udio“ mijenja se i glasi:

„Najmanji domaći udio je najmanji postotak vrijednosti hrvatskog udjela u izvozu, podoban za osiguranje odnosno reosiguranje u skladu s ovom Uredbom. U pravilu iznosi 40%, ali se izvozom hrvatskih roba i/ili usluga smatraju i slučajevi kada zbog postojanja interesa za hrvatsko gospodarstvo, Povjerenstvo za osiguranje izvoza svojim mišljenjem odredi i drugačiji postotak;“.

U nazivu pojma „Osiguratelj“ dodaju se riječi: „ili reosiguratelj“.

Iza pojma „Ugovor o osiguranju“ dodaje se pojam *Ugovor o reosiguranju* koji glasi:

„Ugovor o reosiguranju je pisana isprava kojom HBOR uzima u pokriće tražbine od drugog osiguratelja ili daje u pokriće osigurane tražbine drugim osigurateljima. Na ugovor o reosiguranju primjenjuju se odredbe ove Uredbe koje se odnose i na ugovor o osiguranju;“.

Članak 3.

U članku 2a. u stavku 2. riječ: „police“ briše se i dodaju se riječi: „ugovore o reosiguranju“, a iza riječi: „izvoza“ dodaju se riječi: „i uvjete reosiguranja izvoza“.

Članak 4.

U članku 4. u stavku 1. iza riječi: „osiguranje“ dodaju se riječi: „i reosiguranje“, a riječ: „dulje“ zamjenjuje se riječima: „2 i duže“.

Članak 5.

Naslov iznad članka 6. i članak 6. mijenjaju se i glase:

**„Domaći udio
Članak 6.**

Ugovorom o osiguranju odnosno ugovorom o reosiguranju, u smislu ove Uredbe, ne mogu se osiguravati tražbine po osnovi izvoza koji nema najmanji domaći udio ili izvoza koji nije od interesa za hrvatsko gospodarstvo.“.

Članak 6.

U članku 17. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) U slučaju pokrića rizika temeljem ugovora o reosiguranju, HBOR će isplatiti odštetu sukladno odredbama ugovora o reosiguranju.“.

Članak 7.

U članku 18. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Sporovi u vezi odštetnog zahtjeva sukladno ugovoru o reosiguranju, rješavaju se pred sudom ili arbitražom, ovisno o tome čija je nadležnost ugovorena ugovorom o reosiguranju.“.

Članak 8.

U članku 24. u stavku 3. iza riječi: „reosigurati“ dodaju se riječi „(dati u pokriće)“, a iza riječi: „rizike kod“ dodaju se riječi: „drugog osiguratelja odnosno“.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) HBOR može uzeti u pokriće, sukladno ugovoru o reosiguranju, rizike od drugih osiguratelja sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, ako se radi o rizicima koje bi inače uzeo u pokriće kao osiguratelj sukladno ovoj Uredbi.“.

Članak 9.

U članku 37a. u stavku 1. riječi: „hrvatskog porijekla“ zamjenjuju se riječima: „od interesa za hrvatskog gospodarstvo,“.

Članak 10.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

RAZLOZI ZA DONOŠENJE UREDBE O IZMJENAMA I DOPUNAMA UREDBE O OSIGURANJU IZVOZA

Ove izmjene i dopune Uredbe o osiguranju izvoza (Narodne novine, broj 61/07 i 92/08, dalje u tekstu: Uredba) predložene su u cilju usklađivanja djelatnosti osiguranja izvoza od neutrživih (netržišnih) rizika koje Hrvatska banka za obnovu i razvitak (dalje u tekstu: HBOR) provodi u ime i za račun Republike Hrvatske s praksom i postupanjem službenih izvoznokreditnih agencija u Europskoj uniji, koje se uvode kao mjere za umanjivanje efekata gospodarske krize te unaprjeđivanje međunarodne trgovine.

Izmjene i dopune Uredbe predlažu se u dva suštinska elementa:

1. uvođenje mogućnosti reosiguranja izvoznih poslova za sve one poslove koji se sukladno propisima, mogu i osiguravati u ime i za račun Republike Hrvatske.
2. definiranje najmanjeg domaćeg udjela u iznosu od 40% izvoznog posla, uz mogućnost da Povjerenstvo za osiguranje izvoza utvrdi i drugačiji domaći udio, ako se radi o izvoznom poslu od posebnog interesa za hrvatsko gospodarstvo.

Izmjenama i dopunama Uredbe omogućilo bi se HBOR-u da uz djelatnost osiguranja izvoza i reosigurava izvozne poslove u širem opsegu od onog koji je definiran u članku 24. važeće Uredbe.

Člankom 24. važeće Uredbe propisana je mogućnost reosiguranja izvoznog posla koji predstavlja zajednički posao izvoznika i strane osobe, odnosno samo u slučajevima kada izvoznik i strana osoba nastupaju zajednički na trećem tržištu.

Važećom Uredbom, međutim, nije propisana mogućnost reosiguranja izvoznog posla kada se radi o samostalnom izvoznom poslu hrvatskog izvoznika.

U situaciji kada ne postoji mogućnost reosiguranja netržišnih rizika u ime i za račun Republike Hrvatske, ni HBOR ni potencijalni drugi osiguratelji koji pružaju uslugu osiguranja tržišnih (utrživih) kreditnih rizika u Republici Hrvatskoj ne mogu ponuditi cjelovitu uslugu izvozniku na jednom mjestu.

HBOR, kao osiguratelj u ime i za račun Republike Hrvatske, može hrvatskim izvoznicima ponuditi osiguranje samo za kreditne rizike koji se sukladno važećim propisima ubrajaju u netržišne (neutržive) rizike.

Uvođenjem mogućnosti reosiguranja, privatni osiguratelj koji pokriva rizike hrvatskog izvoznika (na primjer, Hrvatsko kreditno osiguranje d.d, ali i potencijalni novi osiguratelji kreditnih rizika na hrvatskom tržištu, dalje u tekstu: privatni osiguratelj), mogu osigurati cijeli izvozni promet izvoznika, a onda zatražiti reosiguranje (dati u pokriće) onaj dio koji se odnosi na netržišne rizike kod HBOR-a.

Isto tako, HBOR može osigurati cijeli izvozni promet nekog izvoznika, a reosigurati (dati u pokriće) dio koji se odnosi na tržišne rizike kod privatnog osiguravatelja.

Važno je napomenuti kako bi HBOR ovim izmjenama i dopunama Uredbe, reosiguravao samo one izvozne poslove koji su sukladno svim važećim propisima prihvatljivi za osiguranje u ime i za račun Republike Hrvatske.

Predloženim izmjenama i dopunama Uredbe na način da se uz osiguranje, izrijekom dopusti i reosiguranje neutrživih (netržišnih) rizika, omogućuje se veća fleksibilnost u provedbi

podrške izvoznicima, kako bi se sukladno njihovim potrebama te situaciji u gospodarstvu, opsegu i razvijenosti usluge osiguranja kredita koje je moguće dobiti na privatnom tržištu, mogli strukturirati modeli osiguranja koji izvozniku daju cjelovitu, kvalitetnu i brzu uslugu na jednom mjestu.

Pitanje mogućnosti reosiguranja, posebno je naglašeno u uvjetima aktualne krize, kada su se privatni osiguratelji i reosiguratelji, zbog povećanih rizika, povukli s tržišta ili su značajno smanjili svoja pokrivanja, čime su brojni izvoznici ostali bez nužne podrške.

Zbog navedenih razloga je i Europska komisija donijela propise kojima se proširio opseg rizika koji se mogu smatrati netržišnim te je stoga omogućeno nacionalnim izvoznokreditnim agencijama preuzimanje tih rizika kroz reosiguranje.

Ova problematika reosiguranja izvoznih potraživanja nije bila do sada od značajnije važnosti za pružanje kvalitetne podrške hrvatskim izvoznicima, jer je bilo moguće, sukladno „klausuli izuzeća“, a zbog nepostojanja tržišta, u ime Republike Hrvatske osiguravati sve rizike, bez obzira na ročnost i na državu izvoza.

Izmjenama i dopunama Uredbe, HBOR-u kao osiguravatelju u ime i za račun Republike Hrvatske bilo bi omogućeno pružanje sljedećih usluga:

- a) Reosiguranje rizika vezanih uz izvoz u zemlje OECD-a i EU- a, s rokovima plaćanja 2 godine i duže.
- b) Reosiguranje rizika vezanih uz izvoz u zemlje izvan EU i OECD-a, s rokovima plaćanja kraćim od 2 godine.

Ovi rizici po važećim propisima ulaze u kategoriju netržišnih rizika te ih HBOR može izravno osiguravati prema važećoj Uredbi.

Međutim, ako hrvatski izvoznik zaključi policu osiguranja cjelokupnog prometa kod privatnog osiguratelja, dio tih rizika ne bi bio uključen u ponudu te bi morao zaključivati drugu policu osiguranja s HBOR-om.

Kroz mogućnost reosiguranja tih netržišnih rizika od strane HBOR-a smanjit će se administrativni postupak za izvoznika i omogućiti usluga na jednom mjestu.

- c) Reosiguranje rizika vezanih za izvoz „malih“ izvoznika s izvoznim prometom manjim od 2 milijuna eura, bez obzira na zemlju izvoza i ročnost

Ovi se rizici prema važećim propisima EU smatraju „privremeno“ neutrživim, jer su privatni osiguratelji spremni uzeti u pokrivenje izvozne poslove malih izvoznika samo selektivno i iznimno, iz razloga što izvoz malih izvoznika nosi veće rizike i uglavnom su manje profitabilni.

U uvjetima financijske i gospodarske krize, brojni osiguratelji su se zbog ograničenih kapaciteta povukli iz pokrivenja ovih poslova, te je stoga EU donijela privremene mjere kojima se omogućuje „državno“ osiguranje izvoznika s izvoznim prometom do 2 milijuna eura, bez obzira na ročnost plaćanja i zemlju izvoza. EU dopušta mogućnost različitih shema pokrivenja takvih rizika i kroz osiguranje i kroz reosiguranje. Izravno osiguranje ovih rizika kod HBOR-a moguće je sukladno postojećim odredbama Uredbe, ali reosiguranje tih rizika sadašnji propis ne dopušta.

Također, ovim izmjenama i dopunama Uredbe, osim navedenog, predlažu se i izmjene vezane za definiranje najmanjeg domaćeg udjela u izvoznom poslu koji se može osigurati odnosno reosigurati u ime i za račun Republike Hrvatske.

Naime, sukladno svjetskoj praksi predlaže se postupni prelazak sa koncepta „made in“ na koncept „made by“, što znači da se prvenstveno ne gleda da li je neka izvozna roba proizvedena u Hrvatskoj, već da li takav izvozni posao koji je osiguran u ime i za račun Republike Hrvatske u većoj mjeri doprinosi rastu hrvatskog gospodarstva odnosno promicanju hrvatskih gospodarskih interesa, na primjer:

- izvoz robe koja nije u većem dijelu proizvedena u Hrvatskoj, ali je tu uključeno dodatno znanje ili robu izvoze hrvatska poduzeća koja time ostvaruju prihode u Hrvatskoj, doprinose zapošljavanju u Hrvatskoj i na druge načine doprinose rastu gospodarstva
- izvoz robe proizvedene u Hrvatskoj, ali preko povezanih društava u nekoj drugoj zemlji.

Slijedom toga ovim se izmjenama i dopunama Uredbe predlaže definiranje najmanjeg hrvatskog udjela u izvoznom poslu u iznosu od 40% domaćeg udjela, uz mogućnost da temeljem mišljenja Povjerenstva za osiguranje izvoza, a u projektima gdje je izvjestan ili dokaziv hrvatski gospodarski interes, taj udio bude i manji od 40%.

Također, omogućava se osiguranje robe ili usluga za koju se ne može dobiti uvjerenje o hrvatskom porijeklu robe, kada se može utvrditi da se tim poslom ostvaruje prihod u Republici Hrvatskoj odnosno kada se daje određena dodana vrijednost tom izvoznom proizvodu u Republici Hrvatskoj te se omogućava osiguranje potraživanja vezanih za robe i usluge koje se proizvode u Republici Hrvatskoj, ali se naplata vrši preko povezanih društava u inozemstvu.

TEKST ODREDBI VAŽEĆE UREDBE KOJE SE MIJENJAJU ILI DOPUNJUJU

Predmet Uredbe

Članak 1.

(1) Ovom Uredbom uređuju se uvjeti pod kojima se osiguravaju tražbine od neutrživih (netržišnih) rizika nastale prilikom izvoza roba i usluga hrvatskog porijekla, izdavanja bankarskih garancija i ulaganja u inozemstvo (u daljnjem tekstu: poslovi osiguranja izvoza).

(2) Ovom Uredbom uređuje se sustav poslova osiguranja izvoza u ime i za račun Republike Hrvatske, u svrhu sigurnosti i konkurentnosti hrvatskog gospodarstva na stranim tržištima po međunarodno dogovorenim pravilima i uvjetima.

Značenje pojmova

Članak 2.

Pojedini pojmovi u smislu ove Uredbe imaju sljedeća značenja:

«*Insolventnost*» je *de jure* ili *de facto* nesposobnost za plaćanje privatnog dužnika odnosno njegovog jamca po izvoznom ugovoru ili ugovoru o kreditu/zajmu;

«*Povreda ugovornih obveza*» je povreda ugovornih obveza po izvoznom ugovoru, ugovoru o kreditu/zajmu od strane dužnika ili njegova jamca;

«*Svojevoljno odbijanje izvršenja*» je odluka kupca iz kredita dobavljača o raskidu ili otkazu izvoznog ugovora odnosno odbijanju prihvaćanja robe i/ili usluga, a da na to nema pravo;

«*Odluka treće zemlje*» je mjera ili odluka vlade zemlje, uključujući mjere i odluke javnih vlasti koje se smatraju vladinim intervencijama, osim Vlade Republike Hrvatske ili vlade zemlje nositelja police, koja sprječava izvršavanje ugovora o kreditu/zajmu, izvoznog ugovora, odnosno ugovora o ulaganju u inozemstvo;

«*Moratorij*» je opći moratorij koji je proglasila zemlja dužnika ili treća zemlja kroz koju se ima izvršiti plaćanje po ugovoru o kreditu/zajmu, izvoznom ugovoru, odnosno ugovoru o ulaganju u inozemstvo;

«*Sprječavanje*» ili «*odgoda prijenosa novčanih sredstava*» su politički događaji, gospodarske poteškoće ili zakonodavne ili administrativne mjere koje nastanu ili koje su poduzete izvan Republike Hrvatske, a kojima se sprječava ili odgađa prijenos sredstava plaćenih u vezi s ugovorom o kreditu/zajmu, izvoznim ugovorom, odnosno ugovorom o ulaganju u inozemstvo;

«*Propisi zemlje dužnika*» su pravni propisi usvojeni u zemlji dužnika kojima se plaćanje dužnika u valuti zemlje dužnika proglašava valjanim ispunjenjem duga, iako to plaćanje na dan prijenosa sredstava, zbog promjene tečaja valute zemlje dužnika, ne pokriva iznos duga u valuti sukladno izvoznom ugovoru, ugovoru o kreditu/zajmu, odnosno ugovoru o ulaganju u inozemstvo;

«*Odluke Republike Hrvatske ili zemlje nositelja police*» su mjere ili odluke Vlade Republike Hrvatske ili vlade zemlje nositelja police, uključujući mjere i odluke Europske zajednice, koje se odnose na trgovinu između Republike Hrvatske i trećih zemalja, kao što je zabrana izvoza, ukoliko Vlada Republike Hrvatske odnosno vlada te zemlje na drugi način ne pokriva učinke te mjere ili odluke;

«*Viša sila*» je slučaj više sile nastao izvan Republike Hrvatske koji može uključivati rat, građanski rat, revoluciju, prosvjed, javni nemir, oluju, poplavu, potres, erupciju vulkana, plimni val i nuklearnu nezgodu, osim ako vlada te zemlje nije pokrila štetne učinke na drugi način;

«*Dužnik*» je kupac ili korisnik kredita/zajmoprimac ili njihov jamac;

«*Izvoz*» je:

- prodaja robe hrvatskog podrijetla kupcu u inozemstvu,
- izvršavanje radova i usluga za inozemnog naručitelja,
- zajednički poslovni pothvat u inozemstvu izvoznika i strane pravne ili fizičke osobe,

- plaćanje predujma i polaganje drugih osiguranja u inozemstvu u vezi sa sudjelovanjem izvoznika u postupcima prodaje robe, izvršenja radova i/ili usluga u inozemstvu,

- svaki drugi pravni posao kojemu je krajnja svrha izvoz robe, izvršenje radova i/ili usluga, a koji je od posebne važnosti za hrvatsko gospodarstvo te trgovinsku politiku Republike Hrvatske;

«*Izvozni ugovor*» je pisana isprava o ugovoru o izvozu zaključenom između izvoznika i dužnika;

«*Izvoznik*» je hrvatska pravna ili fizička osoba koja izvozi;

«*Javnopravni dužnik*» je subjekt koji, u bilo kojem pravnom obliku, sam predstavlja javnu vlast i koji ne može, sudski ili administrativno, biti proglašen insolventnim.

«*Privatni dužnik*» je onaj koji se, u smislu ove Uredbe, ne smatra javnopravnim dužnikom.

«*Komercijalni rizik za privatne dužnike*» je insolventnost, povreda ugovornih obveza ili svojevoljno odbijanje izvršenja obveza.

«*Kredit dobavljača*» je kupoprodaja s obročnom otplatom cijene, odnosno izvozni ugovor o izvozu robe i/ili usluga koje potječu iz Republike Hrvatske, a koji je sklopljen između jednog ili više dobavljača i jednog ili više kupaca, kojim se kupac ili kupci obvezuju platiti dobavljaču odnosno dobavljačima ugovorni iznos u gotovini ili kreditom, pod uvjetom da se odredbe o pokriću primjenjuju kad se pokriće odnosi na poduzeća osnovana u Republici Hrvatskoj;

«*Kreditni rizik*» je štetni događaj koji nastaje kada nositelj police niti tri mjeseca nakon dospjeća nije u mogućnosti naplatiti neki iznos koji mu je dugovan po izvoznom ugovoru, ugovoru o kreditu/zajmu odnosno po ugovoru o ulaganju u inozemstvo, pod uvjetom da je neplaćanje izravna i isključiva posljedica komercijalnog ili političkog rizika za privatne odnosno javnopravne dužnike;

«*Kredit kupcu*» je ugovor o kreditu/zajmu između jedne ili više financijskih institucija i jednog ili više korisnika kredita/zajmoprimaca kojim se financira izvozni ugovor, temeljem kojeg jedan ili više zajmodavaca/davatelja kredita u ime jednog ili više kupaca odnosno korisnika kredita/zajmoprimaca preuzima obvezu plaćanja dobavljaču ili dobavljačima u gotovu novcu sukladno uvjetima osnovnog posla, a kupac ili kupci odnosno korisnici kredita/zajmoprimci preuzimaju obvezu povrata sredstava kredita zajmodavcu/davatelju kredita;

«*Najmanji domaći udio*» je najmanji postotak vrijednosti domaćeg udjela u izvozu, podoban za osiguranje u skladu s ovom Uredbom, a koji određuje Povjerenstvo za osiguranje izvoza;

«*Osiguratelj*» je Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR);

«*Nositelj police*» je pravna ili fizička osoba koja je ovlaštenik police ili ugovora o osiguranju, sklopljenog s osigurateljem;

«*Podizvođački ugovor*» je ugovor koji je glavni izvođač sklopio s podizvođačem temeljem kojeg je ugovoreno da će u izvršenju drugog ugovora, koji je sklopljen između glavnog izvođača i kupca, podizvođač dostaviti robu ili izvršiti usluge koje glavni izvođač mora uključiti ili koristiti u isporuci predmeta koje je kupac od njega naručio, pod uvjetom da:

- podizvođač nije supotpisnik ugovora koji su sklopili glavni izvođač i kupac te da je kupcu jedino glavni izvođač odgovoran za izvršenje ugovornih obveza i snosi sve rizike za koje se eventualno jamči po tom ugovoru;

- se isporuke podizvođača odnose na robu (osim sirovina ili polugotovih proizvoda) i/ili usluge koje su bitne za izvršenje ugovora kupcu od strane glavnog izvođača;

«*Politički rizik za privatne dužnike*» je odluka treće zemlje, moratorij, sprječavanje ili odgoda prijenosa sredstava, propisi zemlje dužnika, odluka Republike Hrvatske ili zemlje nositelja police ili viša sila;

«*Politički rizik za javnopravne dužnike*» je svaki od rizika obuhvaćenih pojmom političkog rizika za privatne dužnike, te povreda ugovornih obveza ili svojevoljno odbijanje izvršenja;

«Povjerenstvo za osiguranje izvoza» je radno tijelo Vlade Republike Hrvatske osnovano u skladu s člankom 2a. ove Uredbe.

«Rizik proizvodnje» je štetni događaj koji nastaje kada je izvršenje ugovornih obveza nositelja police ili proizvođača naručene robe obustavljeno neprekidno na razdoblje od šest mjeseci te ako je obustava izravna i isključiva posljedica komercijalnog ili političkog rizika za privatne odnosno za javnopravne dužnike;

«Ugovor o osiguranju» i «polica» su pisane isprave o ugovoru o osiguranju izvoza, koje izdaje osiguratelj, a ovlaštenik kojih je nositelj police;

„Ulaganje u inozemstvo“ je ulaganje imovine hrvatske pravne ili fizičke osobe u trgovačka društva i podružnice u inozemstvu te davanje stranim osobama u zakup imovine u vlasništvu izvoznika ili u vlasništvu (strane ili mješovite) pravne osobe u kojoj izvoznik izravno ili neizravno ima većinski udjel ili prevladavajući utjecaj,

«Utrživi (tržišni) rizici» su komercijalni i politički rizici javnopravnih i privatnih dužnika sa sjedištem odnosno prebivalištem u državi članici Europske unije ili na području Australije, Islanda, Japana, Kanade, Novog Zelanda, Norveške, Sjedinjenih Američkih Država ili Švicarske, a čije trajanje uključujući razdoblje proizvodnje ne prelazi dvije godine, odnosno svi rizici za koje postoji mogućnost osiguranja na privatnom tržištu osiguranja.

«Neutrživi (netržišni) rizici» su rizici koji se, u smislu ove Uredbe, ne smatraju utrživim (tržišnim) rizicima.

Povjerenstvo za osiguranje izvoza Članak 2a.

(1) Odlukom Vlade Republike Hrvatske osnovat će se Povjerenstvo za osiguranje izvoza u čijoj je nadležnosti davanje mišljenja i prijedloga o predmetima osiguranja izvoza i nadzor provedbe poslova osiguranja izvoza.

(2) Na temelju mišljenja Povjerenstva za osiguranje izvoza HBOR, u ime i za račun Republike Hrvatske, zaključuje ugovore o osiguranju i police, donosi opće uvjete osiguranja izvoza, premijske sustave, klasifikaciju zemalja po rizičnosti, te usvaja ostale potrebne dokumente.

(3) Odlukom Vlade Republike Hrvatske o osnivanju Povjerenstva za osiguranje izvoza pobliže će se urediti njegov djelokrug i sastav.

Članak 4.

Poslovima osiguranja izvoza, u smislu ove Uredbe, smatra se osiguranje kratkoročnih neutrživih rizika čije je trajanje do 2 godine te srednjoročno-dugoročnih neutrživih rizika čije je trajanje dulje od 2 godine.

Domaći udio i zabrana ponovnog izvoza Članak 6.

(1) Ugovorom o osiguranju, u smislu ove Uredbe, ne mogu se osiguravati tražbine po osnovi izvoza koji nema najmanji domaći udio.

(2) Ugovorom o osiguranju, u smislu ove Uredbe, ne mogu se osigurati tranzit ili ponovni izvoz.

Isplata odštete Članak 17.

(1) Osiguratelj mora isplatiti odštetu odmah, a najkasnije u roku mjesec dana od isteka razdoblja iz članka 13. stavka 1. ove Uredbe ako je o odštetnom zahtjevu bio pravodobno obaviješten te je pravodobno zaprimio sve potrebne informacije, dokumente i dokaze radi

utvrđivanja utemeljenosti odštetnog zahtjeva.

(2) U slučaju pokrića rizika proizvodnje osiguratelj odštetu mora isplatiti u roku od mjesec dana od isteka razdoblja iz članka 13. stavka 1. ove Uredbe ili od dana primitka stručnog izvješća kada je isto potrebno ili od dana sporazuma nositelja police i osiguratelja o iznosu odštetnog zahtjeva, ovisno o tome što je kasnije.

Sporovi u vezi odštetnog zahtjeva Članak 18.

(1) Ako se štete iskazane u odštetnom zahtjevu nositelja police odnose na sporna prava, osiguratelj može odgoditi isplatu odštete do trenutka rješavanja spora u korist nositelja police.

(2) Sporovi iz stavka 1. ovoga članka rješavaju se pred sudom ili arbitražom, ovisno o tome čija je nadležnost ugovorena ugovorom o kreditu/zajmu, izvoznim ugovorom, odnosno ugovorom o ulaganju u inozemstvo.

Reosiguranje i suosiguranje Članak 24.

(1) Kada izvozni ugovor predstavlja zajednički posao izvoznika i strane osobe, osiguratelj može, pod uvjetima iz ove Uredbe:

- posao suosigurati s institucijama ili javnim službama država članica Europske unije ili trećih zemalja (u daljnjem tekstu: izvozno - kreditnim agencijama),
- osigurati cijeli posao pod uvjetom reosiguranja udjela koji se odnosi na stranu osobu, ili
- reosigurati tražbinu izvoznika u dijelu koji se, sukladno ovoj Uredbi, smatra izvozom, ali samo ako se cijeli takav zajednički posao može osigurati ili ga je osigurala druga izvozno - kreditna agencija.

(2) U slučaju iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka, suosiguranje mora biti sukladno odredbama članka 25. do 30. ove Uredbe.

(3) Osiguratelj može reosigurati preuzete rizike kod reosiguratelja sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje.

Primjena odredbi na kredite dobavljača, kredite kupcu, izvozne garancije i druge vrste rizika Članak 37.a

(1) Člancima 5., 7. do 23. i 34. do 37. ove Uredbe, uređuju se uvjeti pod kojima se osiguravaju krediti dobavljača i krediti kupcu odobreni radi realizacije izvoza roba i usluga hrvatskog porijekla uz trajanje rizika od 2 ili više godina uključujući i razdoblje otplate.

(2) Odredbe članaka 5., 7. do 23. i 34. do 37. ove Uredbe ne primjenjuju se na osiguranje ponudbenih i avansnih garancija, garancija za dobro izvršenje posla, garancija za zadržana plaćanja, kao niti na osiguranje rizika vezanih uz građevinsku opremu i materijal, kada se koriste u zemlji kupca radi izvršenja izvoznog ugovora te na osiguranje ulaganja u inozemstvu.